

Lovisa den 12te Juli 1898.

Egen vän Minna!

Sent omsider har jag nu först tid att både å Carls och egna vägnar tillsända dig de hjertligaste tacksägelser för Eder stora vänlighet mot oss senast. Resan lemnade ett godt intryck för långa tider.

En sak har dock oroat mig och den omständigheten måtte förefallit Eder högst egendomlig, neml.: vårt tillvägagående vid afresan på morgonen. Detta tarfvar en närmare redogörelse.

Saken var den att medan vi i den arla morgonstunden stodo vid trappan och väntade på Eder fogde som var tillsagd att föra oss till Halimaa, kommer en karl körande uppför backen från landsvägen med tom häckkärra. Troende först att det var eder fogde tilltalade vi honom, men då befans karlen vara en från T:fors återvändande skjutsbonde som fört Baron Yrjö-Koskinen jemte någon annan, jag tror Åbo Friberg, dit, neml: till T:fors. Vi frågade då honom om ej han ville föra oss till Halimaa hvartill han genast var beredvillig. Om detta vore ju intet att anmärka om vi kommit att väcka någon för att tillsäga eder fogde att ej spanna för, men deruti ligger det ledsamma att vi ej kommo oss för dermed utan han följaktligen hade besväret att skaffa fram en häst som ej behövdes. Ursäkta nu goda vänner denna uraktlåtenhet. Karlen borde ju få drickspengar om jag finge dem dit.

Detta bref skrifver jag från Lovisa der jag nu är för att bada på 6 veckor. Jag är tills vidare alldeles ensam här men Carl lärer komma efter någon vecka sen han får tjenstledighet.

Genast efter vår hemkomst föresatte jag mig att tillskrifva dig men förhinder af alla möjliga slag ställde sig jemt och ständigt i vägen för all brefskrifning. Först här är jag mera i ro ehuru visst bad af flere slag, tänk dig jag får ångskåp med dusch på f: och terpentinångskåp på e.m. samt deremellan stark massage, äro mycket ansträngande. Det är nästan en höskur. Men så behandlas patienter för reumatism. Här äro mest ryssar och tyskar så man känner sig så ensam. Käraste Minna nog skulle du ock nödvändigt behöfva någon tids ro och skötsel. Man uppskjuter alltid med sådant och så får det onda öfverhand.

Helsa nu så hjertligt din goda man och din snälla ungdom. Min lifliga önskan är att en gång få eder till oss. Man borde ju ej vara så likgiltiga här i verlden då man

ej vet huru snart man rycks bort. - Ja måtte Guds kärleksrika hagn ständigt omringa eder önskar din tillgifne vän och cusin

Anna

Helsa alla bekanta. Huru månne det vara med Haga mormor?